

Sygn. akt I C 428/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Paulina Jandula

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi

o zapłatę 338,93 złotych

1. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz T. J. kwotę 338,93 (trzysta trzydzieści osiem 93/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz T. J. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 428/18

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2018 r. T. J. wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z pozwem o zapłatę kwoty 338,93 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 stycznia 2017 r. W uzasadnieniu powód wskazał, że podczas postępowania w sprawie toczącej się przed tym Sądem, oznaczonej sygn. akt V RC 351/15ö zagubiono jego list polecony z wnioskiem o przesłanie orzeczenia z uzasadnieniem, co w następstwie doprowadziło do uprawomocnienia się wyroku poza wiedzą powoda, nadania temu orzeczeniu klauzuli wykonalności oraz wszczęcia postępowania egzekucyjnego, w trakcie którego komornik sądowy zajął rachunek bankowy powoda i ściągnął z niego kwotę 938,93 zł. Gdyby nie zagubienie wniosku o sporządzenie uzasadnienia, powód zapłaciłby swojej córce jako wierzycielce kwotę 600 zł bez dodatkowych kosztów, które wyniosły 338,93 zł.

[pozew k.3, pismo k.10]

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, wskazując, że po wyjaśnieniu sprawy powodowi został doręczony wyrok wraz z uzasadnieniem. Powód następnie złożył zażalenie na orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sygn. akt V RC 351/15, które to zażalenie zostało oddalone przez Sąd II instancji. W ocenie strony pozwanej zaginięcie wniosku powoda o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie miało zatem żadnego wpływu na kwoty, jakie zostały wyegzekwowane od powoda przez komornika sądowego.

[odpowiedź na pozew k.27-28]

Na rozprawie w dniu 11 marca 2019 r. powód wyjaśnił, że dochodzona kwota stanowi koszty egzekucyjne. Pełnomocnik strony pozwanej wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

[e-protokół rozprawy 00:03:10-00:06:59 CD k.50]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 października 2015 r. T. J. wystąpił przeciwko swojej córce K. L. z pozwem o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Sprawa została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi pod sygnaturą VRC 351/15.

[okoliczność bezsporna]

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt VRC 351/15 Sąd oddalił powództwo i zasądził od T. J. na rzecz K. L. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 2 stycznia 2017 r. Sąd stwierdził, że orzeczenie jest prawomocne od dnia 20 grudnia 2016 r. Na wniosek pełnomocnika córki powoda Sąd w dniu 9 stycznia 2017 r. przesłał mu tytuł wykonawczy w zakresie pkt 2 wyroku, tj. orzeczenia o kosztach.

[dowód: wyrok ze stwierdzeniem prawomocności k.111, adnotacja k.111 odwr., wniosek k.112 załączonych akt V RC 351/15]

W dniu 16 stycznia 2017 r. K. L. wystąpiła do Komornika Sądowego z wnioskiem o wszczęcie egzekucji na podstawie przedmiotowego wyroku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

[dowód: wniosek k.2-3 załączonych akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi H. J. sygn. akt Km 42/17]

W dniu 24 stycznia 2017 r. T. J. telefonicznie poinformował pracownika Sądu, że w dniu 5 grudnia 2016 r. nadał na pocztę wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 28 listopada 2016 r. i jego doręczenie. W związku z tym, że w aktach sprawy nie odnotowano wpływu przedmiotowego wniosku, powód złożył na pocztę reklamację dotyczącą doręczenia Sądowi jego wniosku z dnia 5 grudnia 2016 r. Zgodnie z notatką urzędową w związku ze zmianami organizacyjnymi, łączeniem i przeprowadzką Wydziału, w dniu 3 lutego 2017 r. ustalono w Biurze Podawczym w gmachu tutejszego Sądu przy ul. (...), że w dniu 8 grudnia 2016 r. odnotowano wpływ pisma powoda zatytułowanego „wniosek o uzasadnienie”. W odpowiedzi na reklamację powoda Poczta Polska S.A. w W. poinformowała, że reklamowaną przesyłkę doręczono do Sądu w dniu 5 grudnia 2016 r., a odbiór przesyłki pokwitowała upoważniona osoba – Z. O..

[dowód: notatka urzędowa k.114, odpowiedź na reklamację k.135 załączonych akt V RC 351/15]

T. J. odebrał zawiadomienie o wszczęciu egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w sprawie oznaczonej sygn. akt V RC 351/15 w dniu 2 lutego 2017 r.

[dowód: zwrotne potwierdzenie odbioru k.129 załączonych akt V RC 351/15 i k.9 odwr. załączonych akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi H. J. sygn. akt Km 42/17]

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2017 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi H. J. zakończyła postępowanie egzekucyjne w sprawie sygn. akt Km 42/17 wobec ściągnięcia należności.

[okoliczność bezsporna]

W toku wyżej opisanego postępowania egzekucyjnego Komornik ściągnął od T. J. kwotę 938,93 zł, na którą złożyły się: koszty egzekucyjne – 173,90 zł, koszty nadania klauzuli – 60 zł, koszty procesowe – 600 zł, koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym – 67,50 zł oraz podatek VAT – 37,53 zł.

[dowód: karta rozliczeniowa w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi H. J. sygn. akt Km 42/17]

Na skutek zażalenia powoda z dnia 6 lutego 2017 r. na postanowienie w przedmiocie nadania wyrokowi w sprawie VRC 351/15 klauzuli wykonalności, postanowieniem z dnia 9 marca 2017 r. Sąd uchylił zarządzenie z dnia 2 stycznia 2017 r. o stwierdzeniu prawomocności wyroku z dnia 28 listopada 2016 r., zaś postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uchylił postanowienie o nadaniu temu wyrokowi klauzuli wykonalności i oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o nadanie klauzuli wykonalności.

[dowód: zażalenie k.115, postanowienie k.126 załączonych akt VRC 351/15]

Powód otrzymał odpis wyroku wraz z uzasadnieniem wydany w sprawie sygn. akt VRC 351/15 w dniu 20 kwietnia 2017 r.

[dowód: zwrotne potwierdzenie odbioru k.153 załączonych akt V RC 351/15]

Postanowieniem z dnia 15 września 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie powoda na koszty zasądzone w pkt 2 wyroku wydanego w sprawie V RC 351/15 oraz zasądził od niego na rzecz pozwanej K. L. kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym.

[dowód: postanowienie z uzasadnieniem k.178-179 odwr. załączonych akt V RC 351/15]

Pismem z dnia 10 stycznia 2018 r. powód domagał się od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zwrotu kwoty 338,93 zł, stanowiącej różnicę między zasądzoną kwotą 600 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu na rzecz córki powoda w sprawie sygn. akt VRC 351/15 a kwotą 938,93 zł ściągniętą przez Komornika Sądowego z konta bankowego powoda w toku postępowania egzekucyjnego.

[dowód: pismo k.5]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym w czasie wydania w dniu 28 listopada 2016 r. wyroku w sprawie sygn. akt VRC 351/15 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi oraz przesłania tytułu wykonawczego pełnomocnikowi pozwanej w tamtej sprawie w dniu 9 stycznia 2017 r., za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Strona pozwana w niniejszym procesie kwestionowała swoją odpowiedzialność, wskazując, że wniesione przez T. J. zażalenie na koszty procesu orzeczone wyrokiem w sprawie rodzinnej zostało ostatecznie oddalone przez Sąd II instancji, a zatem powód i tak był zobowiązany do zwrotu tych kosztów swojej córce jako pozwanej w sprawie sygn. akt VRC 351/15.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że po ogłoszeniu wyroku w sprawie sygn. akt VRC 351/15 T. J. złożył w ustawowym terminie wniosek o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku i jego doręczenie. Pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym, a następnie odnotowane w Biurze Podawczym Sądu wśród korespondencji przychodzącej. Z niewiadomych przyczyn nie zostało jednak podłożone do akt sprawy rodzinnej, co skutkowało stwierdzeniem uprawomocnienia się wyroku z dnia 28 listopada 2016 r. i przesłaniem klauzuli wykonalności pełnomocnikowi pozwanej na jego wniosek.

Składając wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, powód miał w pełni słuszne przeświadczenie, że orzeczenie Sądu nie uprawomocni się aż do czasu, kiedy powód nie otrzyma jego odpisu wraz z uzasadnieniem i nie wniesie ewentualnego, przysługującego mu środka zaskarżenia (czy to apelacji, czy zażalenia na koszty procesu). Tymczasem najprawdopodobniej na skutek łączenia wydziałów rodzinnych oraz czynności biurowych związanych m. in. z przeniesieniem akt bądź też podłożeniu wniosku powoda o sporządzenie uzasadnienia wyroku do akt innej sprawy, wniosek ten nie został przedstawiony sędziemu referentowi, a tym samym – wobec braku stosownego wniosku w aktach – Sąd w dniu 2 stycznia 2017 r. uznał, że wyrok w sprawie VRC 351/15 uprawomocnił się z dniem 20 grudnia 2016 r.

Powyższe doprowadziło do przesłania klauzuli wykonalności pełnomocnikowi pozwanej, który na tej podstawie wystąpił do Komornika Sądowego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego celem ściągnięcia kwoty 600 zł z tytułu zasądzonych kosztów procesu. Komornik wyegzekwował należność w dniu 24 stycznia 2017 r., a zatem osiem dni po złożeniu wniosku egzekucyjnego, poprzez zajęcie rachunku bankowego T. J..

W ocenie Sądu okoliczność, że wniesione później przez powoda zażalenie na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie sygn. akt VRC 351/15 zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Łodzi, nie może stanowić okoliczności ekskulpacyjnej. Nie można bowiem odmówić wiary powodowi, że gdyby nie doszło do zaniedbania po stronie pracowników Sądu i jego wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku zostałby w terminie podłożony do akt, a tym samym nie doszłoby do nieprawidłowego stwierdzenia jego prawomocności w dniu 2 stycznia 2016 r. i przesłania tytułu egzekucyjnego pełnomocnikowi pozwanej, to po uprawomocnieniu się wyroku, w tym zawartego w nim postanowienia o kosztach, powód dobrowolnie zapłaciłby zasądzoną z tego tytułu kwotę 600 zł. Tym samym nie byłby narażony na poniesienie dodatkowych kosztów w łącznej wysokości 338,93 zł, wywołanych postępowaniem egzekucyjnym, które – jak się okazało – było przedwczesne.

W rozpoznawanej sprawie niewątpliwie zachodzi normalny związek przyczynowy między szkodą a działaniami pracowników Sądu. Nieprawidłowe wykonanie obowiązków przez pracowników Biura Podawczego bądź sekretariatu Wydziału Rodzinnego i Nieletnich, polegające na zagubieniu pisma powoda będącego wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku w sprawie sygn. akt VRC 351/15, doprowadziło do przedwczesnego stwierdzenia prawomocności tego wyroku i przesłania pełnomocnikowi pozwanej tytułu wykonawczego, a następnie wszczęcia postępowania egzekucyjnego, co skutkowało powstaniem szkody powoda.

W wyniku zaniedbań po stronie Sądu powód poniósł szkodę w wysokości 338,93 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy zasądzoną od niego na rzecz pozwanej kwotą 600 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu a kwotą 938,93 zł, tj. kwotą wyegzekwowaną z tego tytułu wraz z kosztami w postępowaniu egzekucyjnym.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Przed wytoczeniem powództwa powód prowadził korespondencję z Prezesem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, wzywając ostatecznie w piśmie z dnia 10 stycznia 2018 r. do zapłaty na swoją rzecz kwoty 338,93 zł. Wezwanie to pozostało bezskuteczne. Sąd uznał, że zasadne jest żądanie zasądzenia odsetek od dnia 18 stycznia 2018 r., tj. po upływie siedmiu dni od wezwania do zapłaty z dnia 10 stycznia 2018 r., a nie – tak, jak o to wnosił powód – od dnia 2 stycznia 2017 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 338,93 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2018 r., zaś w pozostałej części, tj. w zakresie żądania odsetek od dnia 2 stycznia 2017 r. do dnia 17 stycznia 2018 r., oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach w pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona pozwana przegrała proces w całości, a zatem zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu w wysokości 30 zł (opłata od pozwu).